

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 211/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. augusta 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C/28/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C/28/2007.

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že podal žalobu „... 15. 01. 2007 bez akéhokoľvek ďalšieho progresu v konaní 19 C/28/2007.

Sudcovia Okresného súdu v Trnave pripadajú sťažovateľovi ako hlúčik primitívov, ktorí by sa mali vypustiť do mestských parkov, nech si tam zbierajú lúčne a lesné plody, pretože v budove súdu spôsobujú iba úpadok myslenia, krivdu a prehlbujú žumpu pod sebou pre navýšené množstvo výkalov, ktoré produkujú...

Početné sťažnosti na nečinnosť zostali odignorované. “.

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol:

„...V konaní 19 C/28/2007 je preukázané, že hoci Ústavný súd SR rozhodne (v tomto prípade III. ÚS 129/06 a III. ÚS 248/06) aby sudkyňa Okresného súdu v Trnave JUDr. M. Ď. konala bez ďalších prieťahov, Ústavný súd SR TOLERUJE ďalšiu nečinnosť JUDr. M. Ď. ďalšie 3-roky v dvoch konaniach.

Ústavný súd SR nekontroluje ako sú jeho NÁLEZY plnené. Keď nie sú plnené vo veciach D. B. Ústavný súd to toleruje a tak vystupuje ako inštitúcia protiústavná a porušujúca základné práva D. B. podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 medzinárodného dohovoru, ktorým je viazaný a takto napĺňa KRIMINÁLNY VÝKON SÚDNICTVA a dokazuje MAFIÁNSKE PREPOJENIE sudcov a dokazuje existenciu JUSTIČNEJ MAFIE.

Ústavný súd SR dokonca toleruje neplnenie rozsudkov Európskeho súdu pre Ľudské práva, keď bol tolerantný k Okresnému súdu v Žiline v konaní 16 C/273/1997, keď tento súd bol nečinný ďalšie 4-roky po rozhodnutí Európskeho súdu, akoby Európsky súd bol iba pohrobkom pre sudcov SLOVENSKEJ REPUBLIKY a obzvlášť Ústavného súdu SR, KTORÍ SI TRÚFLI ZMARIŤ VŠETKY DÔVODNÉ SŤAŽNOSTI D. B. odkedy sa zahniezdili a navykli na dobré príjmy naďalej. Aj nekonanie sudkyne Ď. pokorne tolerovali a sťažnosti na jej VÝČINY na úrovni ŠIALENEJ OSOBY prijímali s potechou, lebo sudkyňa Ď. napĺňala ich sny!

Sťažovateľ pripája kópie iba také, ktoré má. Nemá peniaze na kópie, ktoré Ústavný súd jednoducho uloží do archívu (inými slovami na srandu králikov).“

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd v Trnave porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 (opakovane) a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru.

II.B. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť 50.000 Eur satisfakciu D. B. v lehote 15 dní (keď tento súd už 4x bol porazený pred Ústavným súdom D. B.) a naďalej nie je schopný dodržiavať zákony, Ústavu SR a medzinárodne dohovory.

II. C. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu v Trnave konať bezodkladne vo veci 19 C/28/2007 a vyhnúť sa svojvoľnému vyčíňaniu. V prípade ďalšieho porušovania práv PRÁVA NA SPRAVODLIVÉ SÚDNE KONANIE dostane tento súd povinnosť zaplatiť D. B. satisfakciu 100.000 Eur.

II.D. Okresný súd v Trnave (správne má byť Trnava, pozn.) je povinný ukončiť JUSTIČNÝ TEROR a nevídanú DISKRIMINÁCIU osoby D. B. 17 C/85/1999, 17 C/372/01, 11 C/251/1999-neskôr 25 C/70/2004) a naopak ochranu kriminálnikov pod hrozbou výšky satisfakcie 1,000.000 Eur ak tieto konania neukončí v lehote 3 mesiacov SPRAVODLIVO podľa obsahu spisov a dôkazov v nich, nie svojvoľne a ďalšie plávanie cez odvolací a dovolací súd. ATTENTION !

II.E. Trovy advokáta a sťažovateľa zaplatí OS Trnava v lehote.“

2. Sťažovateľ žiadal tiež o ustanovenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom z dôvodov, „... že je plne invalidný, nositeľom ŤZP, nemá možnosť zárobku a nemá žiaden-žiaden príjem od mája 2006, má majetok na príťaž. Nemá príjem väčší ako je 1.4-násobok životného minima.“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol nepravdivé fakty a urážlivé výroky: „... Sudcovia Okresného súdu v Trnave pripadajú sťažovateľovi ako hlúčik primitívov, ktorí by sa mali vypustiť do mestských parkov, nech si tam zbierajú lúčne a lesné plody, pretože v budove súdu spôsobujú iba úpadok myslenia, krivdu a prehlbujú žumpu pod sebou pre navýšené množstvo výkalov, ktoré produkujú.“

Sťažovateľ na adresu ústavného súdu uviedol nepravdivé fakty a urážlivé výroky: „... vystupuje ako inštitúcia protiústavná a porušujúca základné práva D. B. podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 medzinárodného dohovoru, ktorým je viazaný a takto napĺňa KRIMINÁLNY VÝKON SÚDNICTVA a dokazuje MAFIÁNSKE PREPOJENIE sudcov a dokazuje existenciu JUSTIČNEJ MAFIE.“

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu sťažovateľa poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

V prípade hrubého, neslušného a urážlivého obsahu návrhu tento môže byť odmietnutý ústavným súdom pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho podaní prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo uráža okresný súd a ústavný súd, a to v rozpore s princípom zachovávanía slušnosti a úcty tak k všeobecným súdom, ako aj ústavnému súdu.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu treba označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva. Napokon súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený (napr. III. ÚS 65/08, I. ÚS 106/08, I. ÚS 129/08, II. ÚS 226/08, I. ÚS 313/08, I. ÚS 337/08, I. ÚS 64/09), avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

2. Ústavný súd zo sťažnosti a z priložených listín zistil, že okresný súd konal priebežne a vykonával jednoduché úkony súvisiace s odstraňovaním nedostatkov žaloby sťažovateľa a zisťovaním jeho majetkových pomerov na rozhodnutie o oslobodení od platenia súdnych poplatkov a rozhodol aj o návrhu na zmenu žalobného petitu.

V období od 15. januára 2007, keď bola podaná žaloba sťažovateľom na miestne nepríslušnom Okresnom súde Bratislava I, až do postúpenia veci 30. marca 2007 na okresný súd ubehlo 2 a pol mesiaca. Následne zákonná sudkyňa okresného súdu oznámila predsedovi okresného súdu možnú zaujatosť a spis bol 18. apríla 2007 predložený Krajskému súdu v Trnave, aby o vnesenej námietke rozhodol. Dňa 11. júla 2007 bol spis vrátený okresnému súdu s rozhodnutím, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci.

Následne okresný súd 19. februára 2008 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku. Sťažovateľ 11. marca 2008 požiadal okresný súd o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Uznesením okresného súdu č. k. 19 C 28/07-78 z 18. apríla 2008 bolo sťažovateľovi priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Dňa 24. septembra 2008 uskutočnil okresný súd súdne pojednávanie, na ktorom navrhol rozšírenie žalobného petitu. Pojednávanie bolo odročené z dôvodu pripojenia súdnych spisov. Sťažovateľ 30. septembra 2008 požiadal okresný súd o ustanovenie advokáta na zastupovanie pred okresným súdom. Dňa 14. novembra 2008 okresný súd urgoval Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky zaslanie žiadaného spisu. Okresný súd 2. apríla 2009 uznesením č. k. 19 C 28/07-122 pripustil zmenu žalobného petitu. Dňa 23. júna 2009 okresný súd uznesením č. k. 19 C/28/07-126 odňal sťažovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a zamietol jeho žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Sťažovateľ 10. júla 2009 podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, v ktorom použil hrubé a urážlivé výrazy. Okresný súd uznesením č. k. 19 C 28/07-130 z 27. júla 2009 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov odvolania a uznesením č. k. 19 C 28/07-130 z 27. júla 2009 uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu v sume 200 € za hrubé a urážlivé podanie.

Na základe uvedeného a vzhľadom na doterajšiu dĺžku tohto konania (28 mesiacov od postúpenia spisu z Okresného súdu Bratislava I) ústavný súd sťažnosť v časti smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 19 C/28/2007 odmietol aj ako zjavne neopodstatnenú. Doterajší priebeh konania pred označeným súdom bol celkom bez prieťahov a nezakladá reálnu možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Žaloba sťažovateľa navyše vykazovala nedostatky, ktoré musel okresný súd odstraňovať. Až pokračujúca nečinnosť okresného súdu by eventuálne mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo však ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.

Ústavný súd v súvislosti s namietanými priet'ahmi v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 19 C/28/2007 opakovane poukazuje na skutočnosť, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03)].

3. Ústavný súd s'ťažnosť s'ťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pretože jeho podanie nemalo primeranú slušnosť vo vyjadrovaní, ale aj z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, lebo v konaní nedošlo k takej intenzite zásahu do práva s'ťažovateľa, ktorá by zodpovedala ústavnorelevantnému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, a z toho dôvodu už bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami s'ťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2009